

"אלה האחים שלי" – פרויקט ההנצחה של גל"צ ביום הזיכרון

"אלה האחים שלי" - המשדר המרכזי של שידורי גלי צה"ל ביום הזיכרון תשע"ד, יסלב השנה בין שירי נופלים וסיפוריהם האישיים וביצוע השירים על ידי חיילים המשרתים כיום בסדיר בחילות צה"ל השונים. השירים שיבוצעו בתוכנית נבחרו ע"י וועדת שיפוט בה היו חברים המלחין יוני רכטר, ואנשי המוסיקה של גלי צה"ל יואב קוטנר, יורם רותם ואור צלקובניק
השנה לראשונה, יביא המשדר טקסטים שכתבו נופלים, אותם הלחינו ומבצעים חיילים בשירות סדיר. השירים ילוו בכתבות המגוללות את סיפור הנופל ומשפחתו.

הרעיון של חייל-מלחין-חייל מבטא את הקשר בין דורות של לוחמים, את המחויבות של גלי צה"ל להביא את הקול האותנטי של צה"ל, ואת המשך המסורת שנתקבעה בתחנת השידור להנציח את חללי צה"ל שנתנו חייהם במלחמות ישראל וביניהן.

התוכנית שהינה פרויקט ייחודי לגלי-צה"ל, שזורה בסיפורי החברה הישראלית כפי שמשתקפים ועולים מהשירים שכתבו הנופלים, ושמקורם השנה מתקופת מלחמת העצמאות ועד למבצע עופרת יצוקה בשנת 2009.

השירים שנבחרו להוביל את התוכנית נבחרו ע"י וועדת שיפוט מקדימה בה היו חברים המלחין יוני רכטר, ואנשי המוסיקה של גלי צה"ל יואב קוטנר, יורם רותם עורך המוסיקה של גל"צ ואור צלקובניק עורך המוסיקה הראשי בגלגלצ. חיילי מדור הפקות בחיל החינוך והלהקות הצבאיות היו שותפים בעיבוד הלחנים ובליוי המוסיקלי לשירים שמרביתם הוקלטו באולפני גלי צה"ל ביפו.
זאת ועוד, כחלק מפרויקט "אלה האחים שלי" ישודרו במהלך היממה של שידורי יום הזכרון 12 טקסטים שכתבו נופלים, בכל חמש דקות לשעה עגולה, בהקראה של מיטב אמני ישראל.

"הרכבת כבר עברה" \ שלומית רובינוב (הלחינה: מיכל נאמן)

על הנפלת:

שלומית רובינוב נולדה בט' בניסן תשי"ד, 12.4.1954 בתל אביב. קרוביה מספרים שהייתה אהובה על כל מי שהכיר אותה. עוד בגן ידעה להתבטא, ובסיפוריה כבשה כל לב. כשלמדה בכיתות הגבוהות יותר נקראה תמיד למלא מקום מורה שנעדר וריתקה את הילדים בסיפוריה. מגיל רך כתבה שירה ושיריה העידו על נפש רגישה ועל חדות מחשבתה וראיית הדברים בדרך מקורית.

עם סיום בית הספר היסודי ידעה שלומית שנועדה לעזור לזולת באמצעות חושיה המיוחדים, והתנדבה לעזור בבית "ח' הדסה", שם בשלה בה ההחלטה לפנות להוראה. במלחמת ששת הימים נפל בן דודה אריה, ושלומית כתבה לזכרו אחדים משיריה הרגישים ביותר.

שלומית גויסה בסוף יולי 1972. בתור מורה חיילת הוטל עליה חינוכם וטיפולם של ילדים מוכי גורל. את כל חום נפשה ואהבתה העניקה לילדים, שנולדו פגועים במוחם ושהוריהם התנכרו להם. ממכריה וידידיה אספה בגדים וצעצועים והייתה מביאה ל'ילדים שלה'. שעות ארוכות הייתה יושבת איתם, מספרת להם סיפורים ושרה להם שירים. אחר כך הוצבה לתפקיד הוראה בבית ספר באשקלון, אך עמדה בקשר עם ילדיה בירוחם. במלחמת יום הכיפורים התנדבה שוב לעזור בבית חולים, והפעם בבאר שבע, שם סייעה לחיילים פצועים. בז' בטבת תשל"ד, 6.1.1974, נהרגה סמלת שלומית רובינוב בתאונת דרכים בעת מילוי תפקידה, בדרכה לבית הספר באשקלון. שלומית השאירה אחריה הורים ואחות.

על החייל המלחינה:

מיכל נאמן, משרתת בחיל השלישות, בתמיכה טכנית ברמת גן.

לפרטים נוספים: אודי ירושלמי, דובר גל"צ, 050.6664888